

plejer at kalde „klippe—klippe“. Men Tinget ved jo meget godt, at det ikke var det, jeg sagde, som det ærede Medlem fra Langeland nu lagde ind i mine Ord. Jeg sagde, at jeg var glad ved at høre Ansvaret for de Fremskridt, der laa i de Love, der fulgte sammen med denne Lov, og jeg har tilstræffelig udviklet, hvilke Love det var. Det var disse Love, i hvilke jeg ser Fremskridt; i denne Lov ser jeg ikke noget Fremskridt, men jeg ser i denne Lov en Retsfærdighedshandling mod forskellige af de yngre Professorer, som have været daarlig lønede hidtil, og jeg ser i den en Betingelse for, at vi kunne opnaa et Gode, som Folketinget ikke har kunnet opnaa hidtil i den Tid, vi have haft en fri Forsatning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) har jeg kun det at bemærke, at han dog vistnok ikke vil hævde, at fordi man ikke kan naa det, som stønnes at være nødvendigt for Videnskabens frødige Udvikling og Samfundets Interesse, og hvad der er Minimum for at naa dette, derfor skulde være forpligtet, hvis man overhovedet vil staa ved sine Ord, til at afvise noget, som kan være en Afhjælp af den økonomiske Trang, hvori Professorerne befinde sig, og de befinde sig nu paa de lavere Trin i økonomisk Trang, det ved jeg, som har været med deri; men det er paa de lavere Trin ikke noget til at afhjælpe Videnskabens Trang, men til at afhjælpe den økonomiske Trang, naar en begyndende Professor faar 3,600 Kr. i Stedet for 3,200 Kr., kun den, der er meget højt oppe i økonomisk Henseende, vil mislende, at de 400 Kr. have Betydning. — Saa vil jeg til det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) sige: Jeg har aldrig udtalt det, at et hvilket som helst Fremskridt skal modtages, det være nok saa lille og uden Hensyn til, om man ikke lige saa godt kunde vente, til man kunde faa noget bedre. Men jeg har udtalt det, at her var efter min Opfattelse og i den Retning, jeg nu pointerede, et virkeligt Fremskridt, og at jeg efter samtlige Omstændigheder ikke skønnede, at noget mere var at opnaa ved at vente. Under de Omstændigheder tror jeg, at jeg ikke kunde forsvare — og jeg tror vanskeligt, nogen vilde forsvare — at afvise dette Tilbud. For saa vidt som det ærede Medlem saa har sagt, at det var for lidt at saa, naar man gav saa meget til Højskolerne, saa vedkommer det ikke mig, thi jeg har lige saa lidt som det ærede Medlem nogen Sunde stillet mig paa det Standpunkt lige over for Højskolerne, at deres Sag ikke

i og for sig for min Skyld kunde fremmes albeles isoleret.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag til § 1 af Fjerdellet (Blem, Dinesen, Kalkenstjerne, Hedemann, H. Holm, Ringel, Ravn og Scharling):

§ første Linje ændres „57“ til „49“.

vedtoges med 67 Stemmer mod 1.

§ 1 med den vedtagne Ændring saalydende:

Med Universitetet normeres 49 Professorater efter de i § 2 nærmere indeholdte Regler.

Udgangen til Professoraterne og til andre Lærerpladser ved Universitetet skal ikke være indskrænket ved nogen Eksamen.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 2—8 til § 2 af samme:

2) 1ste Linie ændres „6“ til „5“.

3) 2den — — „9“ til „8“.

4) 3dje — — „6“ til „5“.

5) 4de — — „12“ til „11“.

6) 16de—27de Linie. Der sættes Punktum efter „Professorater“, og Ordene: „i bestemte Fag . . . specielt normerede Pladser“ udgaa.

7) 28de Linie ændres „11“ til „10“.

8) 28de—42de Linie. Der sættes Punktum efter „Professorater“, og Ordene: „i bestemte Fag . . . specielt normerede Pladser“ udgaa.

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 med de vedtagne Ændringer saalydende:

Det teologiske Fakultet normeres med 5 Professorater.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet normeres med 8 Professorater, nemlig 5 i Lovkyndighed samt 3 i Statsøkonomi og Statistik.

Det lægevidenskabelige Fakultet normeres med 11 Professorater. Desuden medvirke under dette Fakultet som Ordinære Docenter:

a) eventuelt Overlæggerne ved den ene medicinske og den ene kirurgiske Afdeling ved Frederiks Hospital, naar